Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v Evropski uniji

(COM(2017) 487 final – 2017/0224 (COD))

(2018/C 262/16)

Poročevalec: **Christian BÄUMLER**

Soporočevalec: **Gintaras MORKIS**

Zaprosilo	Svet, 15. 11. 2017
Pravna podlaga	člen 207 PDEU
Pristojnost	strokovna skupina za zunanje odnose
Datum sprejetja mnenja strokovne skupine	28. 3. 2018
Datum sprejetja mnenja na plenarnem zasedanju	19. 4. 2018
Plenarno zasedanje št.	534
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	203/1/3

1. **Sklepi in priporočila**

1.1 Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO) poudarja, da so neposredne tuje naložbe pomemben vir rasti, delovnih mest in inovacij ter da so bile vedno bistvenega pomena za gospodarski in socialni razvoj Evropske unije. Zavzema se za odprto naložbeno okolje in pozdravlja neposredne tuje naložbe.

1.2 Toda EESO hkrati ugotavlja, da so tuje naložbe sicer lahko koristne, da pa prinašajo tudi tveganja in lahko ogrozijo nacionalno varnost ter javni red v eni ali več državah članicah.

1.3 EESO poziva, naj odprtost Unije za neposredne tuje naložbe spremljajo odločni in učinkoviti politični ukrepi.

1.4 EESO pozdravlja predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za pregled neposrednih tujih naložb v Evropski uniji, ki ga je podala Komisija, vendar poudarja, da še ni popolnoma jasno, kako veliki so problemi, saj Komisija ob uvedbi zakonodajnega postopka ni analizirala naložbenih tokov in njihovih učinkov.

1.5 Preverjanje naložb v podjetja in objekte strateškega pomena za nacionalno varnost in javni red EU je pomanjkljivo in neusklajeno: nekatere države imajo uvedene postopke pregleda, nekatere pa ne, in v teh se naložbe sploh ne pregledujejo. S sistemom na ravni EU je treba te pomanjkljivosti odstraniti, odpraviti razlike med državami članicami ter zaščititi nacionalne in evropske interese.

1.6 Zagotoviti je treba, da lahko države članice, ki so uvedle postopke pregleda neposrednih tujih naložb, pa tudi države, ki takih postopkov nimajo, pošiljajo in prejemajo enako zanesljive informacije, tudi v obliki letnih poročil, ki se predložijo Evropski komisiji, če države članice ali Komisija ugotovijo, da bi lahko načrtovana ali že izvedena neposredna tuja naložba v posamezni državi članici ogrozila varnost ali javni red.

1.7 EESO se strinja s tem, da predlagana uredba določa osnovne postopkovne zahteve za mehanizme pregleda, kot so preglednost, nediskriminacija med različnimi tretjimi državami in sodna presoja, ter tako povečuje naložbeno in pravno varnost.

1.8 EESO opozarja, da je za področje neposrednih tujih naložb pristojna izključno Evropska unija. Če imajo države članice EU nacionalne sisteme pregleda, je treba ustvariti pravno podlago zanje, da bi se izognili pravni negotovosti.

1.9 Po mnenju EESO je sporno, da si Evropska komisija pridržuje pravico do pregleda naložb samo v primerih, ko bi lahko takšne naložbe vplivale na projekte ali programe v interesu Unije. Če imajo neposredne tuje naložbe čezmejne učinke na celotno EU ali njene dele, mora ta izkoristiti svojo pristojnost za njihov pregled.

1.10 Pojma „varnost“ in „javni red“ v predlogu Komisije nista dovolj jasna. EESO opozarja, da je v gospodarskih sektorjih, ki bi bili lahko vključeni v pregled, negotovost glede vprašanja, ali pojma zajemata tudi strateške sektorje in ključne tehnologije, in Evropsko komisijo poziva, naj si dodatno prizadeva za pojasnitev.

1.11 EESO podpira obvezno vzpostavitev kontaktnih točk v državah članicah in se zavzema za ustanovitev skupine za usklajevanje pregleda naložb v EU. Vendar pa vloga obeh teles, raven zastopanosti in razmerje med njima niso čisto jasni. Komisija bi morala poskrbeti za pojasnitev tega vprašanja.

1.12 EESO priporoča, naj se v skupino za usklajevanje na primeren način vključijo socialni partnerji in civilna družba.

1.13 EESO predlaga, naj se naložbe pregledujejo tudi na občutljivih področjih infrastrukture in zmogljivosti, ki vzdržujejo družbene funkcije. Sem sodijo oskrba z energijo in vodo, promet, digitalna infrastruktura, finančne storitve, finančni trgi in zdravstvo.

1.14 EESO se zavzema za to, da se v pregled naložb vključijo tudi ključne tehnologije, če vlagatelja nadzira vlada tretje države ali če ima z njo tesne vezi. Predlaga, naj se v uredbi predvidi poseben postopek pregleda za neposredne tuje naložbe, ki jih izvajajo vlade tretjih držav ali vlagatelji, ki so tem vladam blizu.

1.15 EESO meni, da bi bil postopek pregleda učinkovitejši, če bi se uporabljal za načrtovane – in ne za že zaključene – neposredne tuje naložbe, ter Komisijo poziva, naj to upošteva v predlogu uredbe, predvsem pa priporoča spremljanje že izvedenih naložb.

1.16 EESO priporoča, naj se zaradi naložbene varnosti določijo tako roki za odločitev, ali se bo izvedel pregled naložbe, kot tudi za sam proces pregleda.

1.17 EESO opozarja, da je treba v postopku pregleda zagotoviti zaupnost podatkov podjetij, da se ne odvrnejo potencialni vlagatelji.

1.18 EESO priporoča, da se pri pregledu naložb sodeluje z ZDA in drugimi trgovinskimi partnerji ter da se na mednarodni ravni uskladijo pravila o pregledu neposrednih tujih naložb. Odbor ZDA za tuje naložbe (CFIUS) bi bil lahko pri tem za vzor.

1.19 Čeprav vprašanje vzajemnosti v predlogu uredbe ni obravnavano, EESO poziva Komisijo, naj to načelo upošteva v vseh pogajanjih EU s tretjimi državami o neposrednih tujih naložbah, saj vse več vlagateljev, ki niso iz držav EU, kupuje podjetja in objekte EU, medtem ko se vlagatelji iz EU pogosto srečujejo z ovirami pri vlaganju v drugih državah. EESO predvsem poziva k pospešitvi pogajanj o naložbenem sporazumu s Kitajsko.

2. **Splošne ugotovitve**

2.1 EESO načeloma podpira ključne elemente predloga uredbe Evropske komisije o vzpostavitvi postopka za pregled neposrednih tujih naložb v Evropski uniji, ki določa, da je Evropska unija odprta za tuje naložbe in da neposredne tuje naložbe prispevajo k rasti v Uniji s tem, da izboljšujejo konkurenčnost, ustvarjajo delovna mesta, prinašajo kapital, tehnologije, inovacije in strokovno znanje ter Uniji odpirajo nove trge za izvoz.

2.2 Skrb vzbujajoče pa je dejstvo, da tuji vlagatelji, zlasti državna podjetja, iz strateških razlogov kupujejo evropska podjetja, ki imajo ključne tehnologije, in se pripravljajo na prevzem infrastrukture, pomembnih tehnologij prihodnosti ter drugega premoženja, ki so pomembni za varnost držav članic in celotne EU.

2.3 Naložbe iz tretjih držav so se v preteklih desetih letih v EU močno povečale. Statistični podatki iz sporočila Evropske komisije *Spodbujanje neposrednih tujih investicij in zaščita bistvenih interesov* kažejo, da je največ naložb iz ZDA, Kanade in Švice, sledijo Brazilija, Kitajska in Rusija. Med finančno krizo leta 2008 so se kitajske naložbe v državah EU podeseterile! Z 2 milijard EUR v letu 2009 so se povečale na skoraj 20 milijard EUR v letu 2015, kitajske neposredne naložbe v EU pa so samo leta 2016 znašale 35 milijard EUR, kar je bilo za 77 % več kot leta 2015 in za celih 1 500 % več kot leta 2010. Naložbe podjetij EU na Kitajskem pa so se leta 2016 nasprotno zmanjšale za 25 %.

2.4 Februarja 2017 so tri države članice – Francija, Nemčija in Italija – Evropsko komisijo pozvale, naj pregleda pravila za neposredne tuje naložbe v Evropski uniji. Povod je bila zaskrbljenost zaradi odtekanja tehnološkega znanja v tujino, saj vse več vlagateljev, ki niso iz EU, kupuje tehnologije EU za strateške cilje drugih držav, medtem ko se vlagatelji iz EU pri naložbah v drugih državah pogosto soočajo z ovirami. Navedene tri države članice so opozorile, da je treba glede na to, da imajo vlagatelji EU zgolj omejen dostop do trgov zunaj EU, ohraniti načelo vzajemnosti. Evropsko komisijo so pozvale, naj razvije evropski instrument za preprečitev škode, ki bi nastala zaradi enostranskih, strateških neposrednih naložb tujih vlagateljev na področjih, ki so občutljiva iz varnostnih ali industrijskopolitičnih razlogov, in za vzpostavitev vzajemnosti. Državni instrumenti, ki so trenutno na voljo na ravni držav članic EU, takšne zaščite ne zagotavljajo.

2.5 Evropski parlament je v resoluciji 5. julija 2017 pozval Komisijo in države članice, naj pregledajo neposredne tuje naložbe tretjih držav v strateških industrijskih panogah, v infrastrukturo in ključne tehnologije prihodnosti EU.

2.6 Evropska komisija je objavila predlog uredbe o vzpostavitvi pravnega okvira za pregled tujih naložb iz tretjih držav.

2.7 Komisija je sklenila ta predlog omejiti na področji varnosti in javnega reda, da bi dosegla minimalno soglasje med državami članicami. V skladu z razlago Komisije sem na primer sodijo elektronske komunikacije, kibernetska varnost, zaščita kritične infrastrukture ter industrijska konkurenčnost pri proizvodih in storitvah kibernetske varnosti.

2.8 Že pojma „varnost“ in „javni red“ v navedenem kontekstu nista dovolj jasna, da bi se lahko izognili težavam in različnih tolmačenjem. EESO opozarja, da je v gospodarskih sektorjih, ki bi bili lahko vključeni v pregled, negotovost glede vprašanja, ali pojma zajemata tudi strateške sektorje in ključne tehnologije, in Evropsko komisijo poziva, naj si dodatno prizadeva za pojasnitev.

2.9 EESO ugotavlja, da se Evropska komisija popolnoma zaveda, da morajo države članice ohraniti nujno prožnost pri pregledu neposrednih tujih naložb (glej COM(2017) 494). To pomeni, da lahko odločitve o neposrednih tujih naložbah iz tretjih držav sprejemajo samo države članice.

2.10 EESO je bil vedno mnenja, da morata biti trgovinska in naložbena politika Unije skladni in „kompatibilni“ z gospodarsko politiko in drugimi politikami EU, vključno z varstvom okolja, dostojnim delom ter zdravjem in varnostjo pri delu. Učinkovita naložbena strategija EU je ključna za ohranitev konkurenčnosti EU v času hitrih gospodarskih sprememb in velikih premikov v strukturi ekonomske moči po svetu.

2.11 EESO opozarja, da je EU eno najbolj odprtih gospodarstev za neposredne tuje naložbe. Pritok takšnih naložb v EU stalno narašča in vse bolj so usmerjene v strateško izbrane sektorje ter nadpovprečno velika podjetja. Vse pogosteje jih izvajajo državna podjetja ali vlagatelji, ki imajo tesne vezi z vlado.

2.12 Na svetovni ravni pa se po ocenah Komisije od leta 2016 povečujejo omejitve za neposredne tuje naložbe. Vlagatelji iz EU v tretjih državah pogosto nimajo enakih pravic kot vlagatelji v EU. EESO je že leta 2011 izrazil obžalovanje, da Komisija v prizadevanjih „za dosego celovite evropske mednarodne naložbene politike“ ni zavzela stališča glede prevzema strateško pomembnih podjetij, in jo pozval k razmisleku o vzajemnosti.

2.13 EESO poudarja, da čeprav so navedene tri države članice – ki so predlagale razvoj evropskega instrumenta za pregled naložb – opozorile, da je treba ohraniti načelo vzajemnosti, če imajo vlagatelji iz EU zgolj omejen dostop do trgov zunaj EU, to načelo v predlogu uredbe ni obravnavano. Vendar pa bi morala EU v vseh pogajanjih s tretjimi državami o neposrednih tujih naložbah to načelo upoštevati.

2.14 Tuje naložbe v EU so poleg tega strateško osredotočene na prevzemanje evropskih podjetij, ki razvijajo ključne tehnologije ali imajo infrastrukturo, ki je nujna za izpolnjevanje bistvenih funkcij v družbi in gospodarstvu. Zaradi kombinacije teh dogodkov so se med evropskimi državljani, pa tudi v podjetjih in državah članicah pojavili utemeljeni zadržki. Zato so potrebni ustrezni ukrepi, kot so bili napovedani v dokumentu Komisije z naslovom Razmislek o izkoriščanju globalizacije, objavljenim 10. maja 2017, in v **govoru o stanju v Uniji** 13. septembra 2017.

2.15 EESO poziva, naj odprtost Unije za neposredne tuje naložbe spremljajo odločni in učinkoviti politični ukrepi.

2.16 EESO poudarja, da so nekatere države članice že pred časom ugotovile, da tuje naložbe niso le koristne, temveč lahko prinašajo tudi tveganja ter ogrozijo nacionalno varnost in javni red. To velja zlasti za naložbe, usmerjene v podjetja in objekte strateškega pomena. Zato so te države članice oblikovale nacionalne sisteme pregleda tujih naložb.

2.17 EESO opozarja, da je preverjanje naložb v podjetja in objekte strateškega pomena za nacionalno varnost ali varnost EU pomanjkljivo in neusklajeno: nekatere države imajo uvedene postopke pregleda, nekatere pa ne, in v teh se naložbe sploh ne pregledujejo. Jasno je, da v takšnih pogojih ni mogoče zagotoviti zaščite držav članic in EU pred naložbami, katerih cilj je prevzem pomembnih podjetij ali objektov, v primerih, ko tretja država načrtno izkorišča možnosti za manipulacijo, da bi dosegla svoje politične in ekonomske cilje. Sistem, ki ga je treba uvesti na ravni EU, mora odpraviti razlike med državami članicami ter zaščititi nacionalne in evropske interese.

2.18 Pregled naložb, ki ga predlaga Evropska komisija, je po mnenju EESO prvi korak v pravo smer, vendar pa ne izpolnjuje vseh navedenih zahtev. V predlogu se od držav članic ne zahteva niti uvedba lastnega instrumenta pregleda.

2.19 EESO ugotavlja, da si Komisija z obravnavano uredbo prizadeva državam članicam, ki so vzpostavile nacionalne mehanizme pregleda naložb, zagotoviti pravno varnost.

2.20 EESO se strinja s tem, da predlagana uredba določa osnovne postopkovne zahteve za mehanizme pregleda, kot so preglednost, nediskriminacija med različnimi tretjimi državami in sodna presoja, ter tako povečuje naložbeno varnost.

2.21 Čeprav je cilj uredbe v EU zbrati več informacij o neposrednih tujih naložbah in nadzirati uporabo izbirnih mehanizmov v državah članicah, pa bo v praksi na ravni EU zelo težko zagotoviti usklajeno izvajanje. Poskrbeti je treba, da bodo lahko države članice, ki so uvedle postopke pregleda neposrednih tujih naložb, pa tudi države, ki takih postopkov nimajo, pošiljale in prejemale enako zanesljive informacije, tudi v obliki letnih poročil, ki se predložijo Evropski komisiji, če države članice ali Komisija ugotovijo, da bi lahko načrtovana ali že izvedena neposredna tuja naložba v posamezni državi članici ogrozila varnost ali javni red.

2.22 EESO podpira predlog Komisije, da se od držav članic zahteva vzpostavitev kontaktnih točk in ustanovi skupina za usklajevanje, ki jo bodo sestavljali predstavniki držav članic. Vendar pa vloga obeh teles, raven zastopanosti in razmerje med njima niso čisto jasni. Odbor priporoča, naj se v skupino za usklajevanje na primeren način vključijo socialni partnerji in civilna družba.

2.23 Po mnenju EESO je sporno, da Evropska komisija omejuje pregled naložb samo na primere, ki bi lahko vplivali na projekte ali programe v interesu Unije. Če so za nadzor neposrednih tujih naložb odgovorne predvsem države članice, obstaja nevarnost, da si bodo tuji vlagatelji, ki želijo prevzeti pomembna podjetja in objekte, za vstopno točko za svoje naložbe izbrali državo, ki je najslabše zaščitena pred tovrstnimi naložbami, in tako prek notranjega trga dobili dostop do držav z močnejšo zaščito.

2.24 EESO poudarja, da ima EU izključno pristojnost na področju neposrednih tujih naložb, ki sodijo v okvir trgovinske politike, pri kateri je izključna pristojnost EU določena z Lizbonsko pogodbo: člen 207 PDEU namreč določa, da so neposredne tuje naložbe del skupne trgovinske politike EU, člen 206 PDEU pa, da Unija prispeva k „postopnemu odpravljanju omejitev v mednarodni trgovini in pri tujih neposrednih naložbah“.

2.25 Po mnenju EESO mora EU uveljaviti svojo pristojnost na področju neposrednih tujih naložb, če imajo naložbe čezmejni učinek na celotno EU ali njene dele. Komisija mora biti pristojna tako za pregled naložb kot tudi za odločitev, ali so naložbe dopustne. Države članice morajo imeti zavezujoče pravice do posvetovanja ter biti vključene v postopke odločanja o neposrednih tujih naložbah prek skupine za usklajevanje, ki jo je treba še ustanoviti.

2.26 EESO opozarja, da je EU v direktivi o določanju evropske kritične infrastrukture in direktivi o varnosti omrežij in informacijskih sistemov opredelila občutljiva področja, ki so povezana s ključnimi varnostnimi vprašanji. Med „kritično“ infrastrukturo v smislu tozadevne direktive sodijo zmogljivosti in sistemi, ki so odločilni za ohranjanje življenjsko pomembnih družbenih funkcij, zdravja, varnosti ter ekonomske in socialne blaginje. Direktiva o varnosti omrežij in informacijskih sistemov pa se nanaša na ponudnike, ki ustvarjajo pogoje za „kritične“ družbene in gospodarske dejavnosti. Sem sodijo energija, promet, finančne storitve, finančni trgi, zdravstvo in oskrba z vodo.

2.27 EESO je že leta 2011 ([1]) opozoril, da imajo trgovinski partnerji, npr. Kanada in ZDA, mehanizme za nadzor neposrednih tujih naložb in da bi morale biti naložbe del širše zunanje politike EU.

2.28 EESO opozarja, da imajo ZDA zelo obsežen in prožen sveženj instrumentov za pregled naložb. Tuje naložbe se pregledujejo na zvezni ravni, in sicer to delo opravlja medresorski odbor CFIUS. Ta lahko transakcijo, ki je ne podpira, prekine ali prepove oziroma v zvezi z njo določi pogoje. Njegova glavna naloga je ugotoviti tveganja za nacionalno varnost, ki so posledica združitev in prevzemov in ki bi lahko vodila k temu, da bi bil nadzor podjetja ZDA v tujih rokah. Tveganje

([1]) Mnenje EESO o mednarodni naložbeni politiki, poročevalec Jonathan Peel (UL C 318, 29.10.2011, str. 150).

za nacionalno varnost je opredeljeno kot grožnja varnosti ZDA zaradi prevzema kritične tehnologije ali delov infrastrukture. Odbor sam določa pravila za pregled, kar mu omogoča, da to opredelitev spremeni. Takšna oblika pregleda naložb bi bila lahko zanimiva tudi za EU.

2.29 Kitajska uporablja sektorske omejitve za tuje naložbe. Kitajska komisija za nacionalni razvoj in reforme (NDRC) ter kitajsko ministrstvo za trgovino (MOFCOM) sta sprejela katalog za usmerjanje tujih naložb v sektorjih za leto 2017. V njem je nacionalni „negativni seznam“ sektorjev, v katerih so tuje naložbe omejene ali prepovedane. „Omejene“ pomeni, da mora naložbo najprej odobriti ministrstvo za trgovino. Ta seznam vladi omogoča uveljavljanje lastnih omejitev in pogojev. Na seznamu so tako politično občutljiva področja, kot so tiskani mediji, kot tudi celotna avtomobilska industrija, za katero velja posebno pravilo glede skupnih podjetij. Pri sektorjih brez omejitev vlada zahteva zgolj, da se tuji naložbeni projekti registrirajo.

2.30 EESO opozarja, da Kitajska v svojem strateškem dokumentu *Made in China 2025* navaja naslednja ključna področja: informacijske tehnologije naslednje generacije, vrhunske numerične tehnike krmiljenja in robotika, letalska in vesoljska oprema, oprema za ladijsko inženirstvo in gradnjo visokotehnoloških plovil, visokotehnološka oprema za gradnjo železnic, energetsko varčna vozila in vozila z novo pogonsko tehnologijo, električna oprema, stroji in oprema za kmetijstvo, novi materiali, biomedicina in vrhunski medicinski pripomočki. Na teh področjih je mogoče pričakovati več prevzemov evropskih podjetij.

2.31 EESO ugotavlja, da se zadržki glede neposrednih tujih naložb ne nanašajo samo na Kitajsko. Tudi ruske naložbe, zlasti v sektorju energije, v zadevnih državah vzbujajo pomisleke zaradi možne odvisnosti na tem strateškem področju.

2.32 Po mnenju EESO je področje uporabe predlaganega pregleda naložb preveč omejeno in poziva, da se v ta nadzor vključijo tudi strateška področja in zlasti ključne tehnologije. Pri opredelitvi strateških področij bi bilo treba upoštevati dokument *Made in China 2025*.

2.33 Po mnenju EESO je takšen pregled naložb – ki vključuje tudi strateško pomembne ključne tehnologije – združljiv s pravili STO. EU je sprejela Sporazum o subvencijah in izravnalnih ukrepih (angl. *Agreement on Subsidies and Countervailing Measures* – ASCM), kar pomeni, da lahko zavrne neposredne tuje naložbe, če ogrožajo bistvene varnostne interese, to pa je po mnenju EESO takrat, ko gre za ohranjanje vrednot družbe. Neposredne tuje naložbe je mogoče še bolj omejiti, če vlagatelja nadzira vlada ali če ima z njo tesne vezi.

2.34 EESO se strinja z mnenjem Komisije, da je treba pri postopkih pregleda upoštevati, ali vlagatelja nadzira vlada tretje države, tudi tako, da mu daje znatno finančno podporo. Predlaga, naj se v uredbi predvidi poseben postopek pregleda za neposredne tuje naložbe, ki jih izvajajo vlade tretjih držav ali vlagatelji, ki so tem vladam blizu.

2.35 EESO meni, da bi bil postopek pregleda učinkovitejši, če bi se uporabljal za načrtovane – in ne za že zaključene – neposredne tuje naložbe, ter Komisijo poziva, naj to upošteva v predlogu uredbe, predvsem pa priporoča spremljanje že izvedenih naložb.

2.36 EESO pozdravlja uredbo, ki jo predlaga Komisija, vendar je jasno, da obseg problema še ni popolnoma znan. Komisija ob uvedbi zakonodajnega postopka ni analizirala naložbenih tokov in njihovih učinkov, to analizo je začela šele pozneje.

3. **Posebne ugotovitve**

3.1 EESO priporoča sodelovanje z ZDA in drugimi trgovinskimi partnerji. Mednarodno približevanje pravil o pregledu neposrednih tujih naložb bi omejilo spore in spodbujalo varnost naložb. Prizadevati bi si bilo treba vsaj za začetek dialoga z državami, kot je Kitajska, o njihovi naložbeni politiki doma in v tujini. Cilj bi morali biti naložbeni in trgovinski sporazumi, ki temeljijo na standardih EU in načelu vzajemnosti. EESO predvsem poziva k pospešitvi pogajanj o naložbenem sporazumu s Kitajsko.

3.2 Trajanje pregleda bi lahko pomenilo precejšnjo oviro za možne vlagatelje in na splošno okrnilo konkurenčnost države. Za zmanjšanje teh negativnih učinkov pregled naložb na ravni EU ne bi smel potekati dlje, kot je določeno v nacionalnih postopkih.

3.3 Za preprečitev dodatnega upravnega bremena pa bi bilo treba preveriti, ali je nujno določiti minimalni znesek naložbe, do katerega pregled še ni potreben. Pri tem je treba upoštevati, da so lahko tudi zagonska podjetja zelo pomembna za ključne tehnologije.

3.4 Čeprav je cilj uredbe v EU zbrati več informacij o neposrednih tujih naložbah in nadzirati uporabo mehanizmov pregleda v državah članicah, pa bo v praksi na ravni EU zelo težko zagotoviti usklajeno izvajanje. Razlog so razlike med državami članicami, ki imajo mehanizme za pregled neposrednih tujih naložb, in državami, ki teh mehanizmov nimajo. Sistem ne bi smel ustvariti neenakih pravic in obveznosti pri sodelovanju med državami članicami in Evropsko komisijo za izmenjavo informacij v primerih, ko bi lahko imela načrtovana ali že izvedena tuja naložba posledice za varnost ali javni red.

3.5 Uredba držav članic ne zavezuje k temu, da bi ustrezno upoštevale komentarje, ki jih prejmejo od drugih držav članic. Enako velja za mnenje Komisije o državi članici, ki ni mogla popolnoma upoštevati tega mnenja. Te primere bi bilo treba podrobneje pojasniti. Ni jasno, kakšne so posledice (če sploh so kakšne), če Komisija meni, da pojasnilo države članice ni bilo primerno.

3.6 Pri prihodnjem razvoju instrumenta pregleda naložb bi bilo treba upoštevati vsaj še druge dejavnike, ki lahko vplivajo na varnost in javni red: prakse, ki izkrivljajo pravično trgovino, omejitve za konkurenco in slaba preglednost naložb. Naložbena in trgovinska politika morata biti del industrijske politike EU.

V Bruslju, 19. aprila 2018

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Luca JAHIER